

Βέροια

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ο Απόστολος Παύλος από τη Βέροια στη Ρώμη

ΣΗΜΕΡΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑΖΕΤΑΙ Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΒΑΡΛΑΜΗ

ΣΕΛ. 6

Στο έλεος των τραπεζοκαθισμάτων

Η ΒΕΡΟΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΕΛΛΕΙΨΕΙ... ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΣΕΛ. 5

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ:

"Αμα δεν κάνεις τίποτα, σ' αγαπάνε όλοι, γιατί δεν θίγεται κανείς"

ΣΕΛ. 14-15

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η Καϊλή και ο Λυκουρέντζος συνδέονται και με την Ημαθία

ΣΕΛ. 2

ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ποιοι «παίζουν» για τις Αντιδημαρχίες

ΣΕΛ. 3

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ανοιχτή σύγκρουση Δάσκαλου - Αγγελίνα

Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΝ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΕΥΑΒ

ΣΕΛ. 3

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Κ. Γιοβανόπουλος: «Δεν ψηφίζω για Πρόεδρο της Δημοκρατίας»

ΣΕΛ. 4

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

"Σχεδία" το μοναδικό ελληνικό περιοδικό δρόμου ΑΠΟΛΑΥΣΗ & ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ Ένας καφές σε περιμένει!

ΣΕΛ. 13

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΣΕ ΜΑΚΡΟΧΩΡΙ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΥΠΟΜΟΝΗ!

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΕΚΥΨΑΝ ΣΤΟΥΣ ΣΚΑΜΜΕΝΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Η συμπλήρωση του σωστού μηχανογραφικού

Ο,ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΘΕ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΣΧΟΛΩΝ, ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥΣ

ΣΕΛ. 7

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ "Β"

ΤΖΙΤΖΗΣ ΓΕΩ. ΟΔΥΣΣΕΑΣ

ΛΟΓΙΣΤΗΣ ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΡΑΚΤΙΒΑΝ 1 (ΠΛ. ΟΡΟΛΟΓΙΟΥ)

T:2331065400 F:2331065400 K.6978442467

e:0dytzi@yahoo.gr g+ f t

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Η κ. Τούλα Πετρακοπούλου εδώ και 33 χρόνια αφήνει το στίγμα της στον χώρο της μόδας και στο γυναικείο ντύσιμο

ΣΕΛ. 8-9

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Επιμέλεια: Πειραματικό Εργαστήρι Βεργίνας με την επίβλεψη και την υποστήριξη του Καθηγητή Ε. Βαρλάμη και τη συνεργασία της εφημερίδας "ΒΕΡΟΙΑ"

Η κ. Τούλα Πετρακοπούλου εδώ και 33 χρόνια αφήνει το στίγμα της στον χώρο της μόδας και στο γυναικείο ντύσιμο

Η Τούλα Πετρακοπούλου, μια συμπολίτισσα μας, γεμάτη όρεξη και ζωντάνια συνεχίζει να ονειρεύεται όπως τότε που νέο κορίτσι, 23 χρονών, άνοιξε το πρώτο της κατάστημα. Έχει γενέθλια τον μήνα Νοέμβριο κι είναι Σκορπιός με ωροσκόπο Παρθένο. Το όνομά της είναι Μαλαματή κι η μεγαλύτερη αξία γι' αυτήν είναι η ζωή. Και ζωή σημαίνει δράση, δημιουργικότητα αλλά και να βοηθάς και να στηρίζεις τον άλλο, κάτι που διδάχτηκε απ' τον πατέρα της.

Τη συναντήσαμε στο μαγαζί της στην οδό Βενιζέλου και οι δύο ώρες που καθίσαμε μαζί της ήταν πολύ λίγες για να εξαντλήσουμε το θέμα. Μια πορεία 33 χρόνων, από τότε που άνοιξε το πρώτο της μαγαζί στην οδό Μητροπόλεως.

Τι σήμαινε για εσάς η ενασχόληση σας με το γυναικείο ρούχο;

Το ωραιότερο πράγμα απ' την δουλειά μου, αυτό που εισέπραξα ήταν και είναι η επαφή με τον κόσμο, όχι μόνο μέσα στην πόλη μου, αλλά και εκτός. Έχω κάνει πολλά ταξίδια γιατί αγαπούσα και αγαπώ τη δουλειά μου και πάντα ψάχνω να βρω καινούργιες αγορές για να ικανοποιήσω με νέες προτάσεις τις ανάγκες των γυναικών. Ταξίδεψα σε πολλές χώρες, γνώρισα πολλούς ανθρώπους κι αυτό με βοήθησε πάρα πολύ στην εξέλιξή μου.

Λόγω του αντικειμένου θα βρεθήκατε πολλές φορές στην Ιταλία;

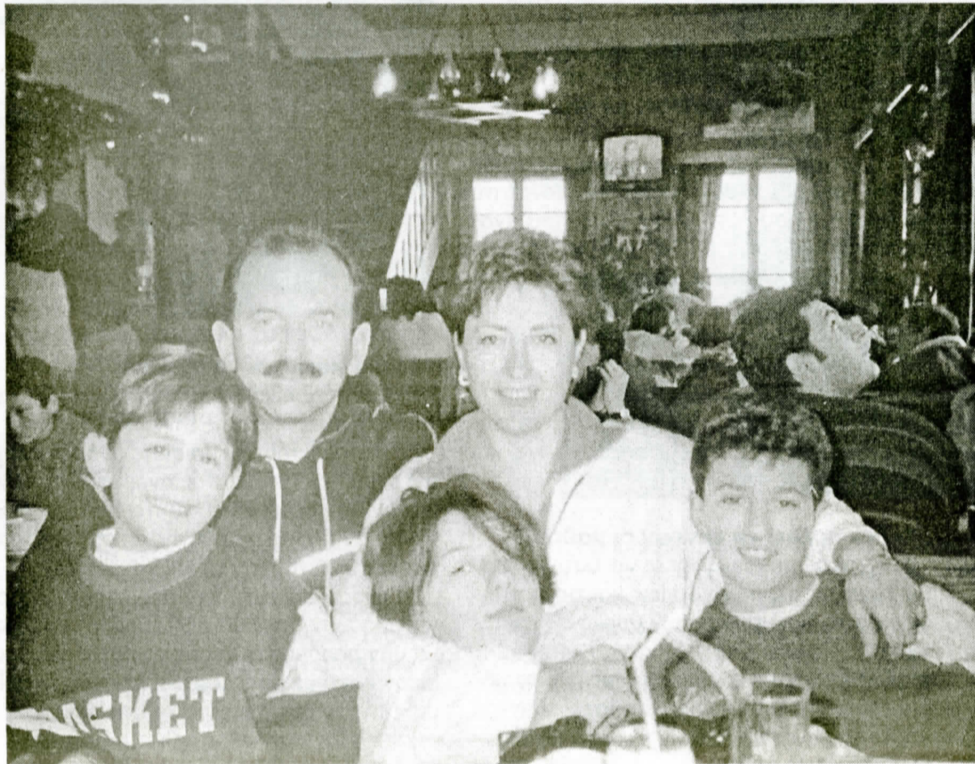
Α! Βέβαια. Είναι η αγαπημένη μου χώρα. Μιλάνο, Μπολόνια, όλη η Ιταλία. Αλλά κι η Γαλλία, η Αγγλία κι η Γερμανία έχουν πολύ ενδιαφέρον για την δουλειά μου.

Πώς ξεκινήσατε αυτή τη δουλειά; Υπήρχε κάποιος στην οικογένεια που σας βοήθησε;

Όχι, από μικρή θυμάμαι αγαπούσα πολύ τα ρούχα. Είχα μια μεγάλη ντουλάπα κι ο πατέρας μου πάντα αναρωπιόταν τι τα θέλω τόσα πολλά ρούχα. Μου άρεσε το ωραίο ντύσιμο. Η μητέρα μου βέβαια όταν ήμασταν 12-13 χρονών μας έστελνε με την αδελφή μου στη μοδίστρα να μάθουμε, όπως έλεγε, να μπορούμε

Η οικογένεια του παππού της Μπάτζιου-Χατζή

Η κ. Τούλα με το σύζυγό της κ. Γιάννη Τσιαμήτρο και τα παιδιά τους.

να ράβουμε έστω κι ένα κουμπί, να είμαστε νοικοκυρές. Έτσι λοιπόν πήγαμε στην μητέρα του Γιάννη και του Στέφανου Γιτόπουλου, τη θεία Νίτσα, εκεί έκανα την πρώτη μου επαφή κι εκεί αγάπησα αυτή τη δουλειά. Δεν θα ξεχάσω που μας έβαζε να πηγαίνουμε τα ρούχα στις πελάτισσες και έπρεπε να τα κρατάμε προσεκτικά διπλωμένα, ώστε να μην τσαλακωθούν. Κι η μητέρα μου είναι πολύ καλόγουστη γυναίκα και τώρα που το σκέφτομαι ίσως σ' αυτήν να οφείλω το γεγονός ότι με κέρδισε ο κόσμος της μόδας.

Τι θυμάστε από την μαθητεία σας εκεί;

Δεν ξεχνώ αυτό που μας έλεγε πάντα, να μην έχουμε μεγάλη κλωστή στην βελόνα γιατί είναι τεμπέλικη, έτσι ώστε να μπορούμε να κάνουμε πιο γρήγορα και καλύτερα στη δουλειά μας.

Απ' τις δυο αδελφές εσείς φαίνεται ότι επηρεασθήκατε περισσότερο από αυτή την εμπειρία.

Μη το λέτε αυτό. Και η αδελφή μου κατά κάποιο τρόπο ράβει κι αυτή, έγινε πλαστικός χειρουργός.....! (γέλια)

Η οικογένειά σας τι καταγωγή είχε;

Οι γονείς του πατέρα μου ήταν Μικρασιάτες, απ' την Προύσα και ήρθαν πρώτα στην Ξάνθη, μετά στα Γρεβενά και κατέληξαν στην Βέροια. Ο πατέρας μου δούλεψε πάρα πολύ στην ζωή του και πάντα στο χώρο της εστίασης. Δικά του μαγαζιά ήταν τα «Μετέωρα» (1955), η «Αρζεντίνα» ένας πρωτοποριακός για την εποχή του χώρος, στρωμένος με χαλιά, όπου γινόταν χοροί και θυμάμαι εκεί τον επίσης χορό των «Δεσποινίδων» της εποχής. Στην συνέχεια είχε το καφενείο «Ηλύσια» και το καφεσπατόριο στην Παναγία Σουμελά. Εκείνο που μου έμεινε από τη δουλειά του πατέρα μου ήταν ότι το μαγαζί που έχει πατάρι, δηλαδή τραγουδιστές και ορχήστρα, τα λεφτά «τα τρώει» το πατάρι και δεν μένει στον καταστηματάρχη κάτι.

Η μητέρα μου είναι από το Μεσολούρι των

Γρεβενών, ένα περήφανο χωριό δίπλα στην Σαμαρίνα, Κουπατσάρα στην καταγωγή, λέγεται Μπάτζιου-Χατζή γιατί ο παππούς μου είχε πάει στα Ιεροσόλυμα και ονομάστηκε Χατζής. Ο πατέρας της δούλεψε πολύ στην Αμερική κι είχε φέρει πολλά χρήματα, αλλά επιστρέφοντας ασχολήθηκε με την κτηνοτροφία, είχε πολλές ατυχίες και τελικά δεν άντεξε και πέθανε μ' αυτό τον καημό. Η γιαγιά μου τότε πήρε τα παιδιά της και κατέβηκαν το 1952 στον κάμπο της Βέροιας, που είχε δουλειές.

Γνωρίστηκαν επομένως οι γονείς σας στη Βέροια και παντρεύτηκαν.

Ναι, ο πατέρας μου είχε το κέντρο «Μετέωρα» στο Τσερμένι και γνώρισε τη μητέρα μου που έμεινε εκεί στη γειτονιά. Παντρεύτηκαν κι έκαναν τρία παιδιά. Εμένα, τη Δώρα και τον Ανδρέα.

Εσείς βοηθήσατε στις δουλειές του πατέρα σας;

Βέβαια κι εγώ και η αδελφή μου καθόμασταν πάντα στη μάρκα. Δεν υπήρχε για εμάς ελεύθερο Σαββατοκύριακο. Θυμάμαι το Δεκαπενταύγουστο στην Παναγία Σουμελά, που πλέναμε ποτήρια, κάναμε καφέδες κι αισθανόμασταν περήφανες που βοηθήσαμε τον πατέρα μας. Αλλά κι αυτός μας στήριξε πολύ στη ζωή μας. Είμαι πολύ περήφανη για τον πατέρα μου, αλλά και για τη μητέρα μου, που ήταν πάντα δίπλα του με αγάπη και υπομονή.

Πότε δουλέψατε για πρώτη φορά σε μαγαζί με ρούχα;

Από μικρή μου άρεσε πάντα να πηγαίνω σε τέτοια μαγαζιά, να έρχομαι σε επαφή με τον κόσμο και να

τον ντύνω με γούστο. Θυμάμαι πρώτη φορά είχα πάει στο μαγαζί της Κικής της Καστούδη που ήταν στη Μητροπόλεως. Απ' αυτήν έμαθα πολλά, γιατί ήταν πολύ ευγενικός άνθρωπος. Μετά στον Γιάννη Αφεντούλη, έναν εξαιρετικό επαγγελματία, για δυο μήνες, στο Γιωρικό Γεωργιάδη στην οδό Κεντρική, δίπλα στην παλιά Εθνική Τράπεζα και τελευταία σ' ένα μαγαζί στην οδό Μητροπόλεως. Εκεί όταν πήγα διπλάσια το τζόρο του μαγαζιού και τότε μου ήρθε η ιδέα να κάνω δική μου δουλειά.

Τότε ξεκίνησε η πρώτη σας επιχείρηση;

Ναι. Και θυμάμαι όταν είπα στον πατέρα μου ότι θέλω να ανοίξω μαγαζί, μου απάντησε: «πόσα χρήματα χρειάζεσαι, υπολόγισέ τα καλά και πες μου». Να φανταστείτε επειδή ήμουν μικρή, για να υπογράψω το συμβόλαιο του μαγαζιού ήρθε κι ο πατέρας μου και υπέγραψε παρουσία του. Τότε όλες οι μπουτίκ, τα μαγαζιά που είχαν ιδιαίτερα ρούχα, ήταν στην οδό Μητροπόλεως και εγώ πήρα το μαγαζί του κυρίου Βλαχογιάννη δίπλα στον κινηματογράφο ΣΤΑΡ.

Ο πατέρας μου μου έδωσε το ποσό που χρειαζόμουν και είπε: «θα έρθω στα εγκαίνια», αυτό ήταν όλο. Έμεινα μόνη κι έπρεπε να τα διαχειριστώ όλα μόνη μου. Ήμουν τότε 23 χρονών.

Μετά από έξι μήνες με ρώτησε ο πατέρας μου «Τούλα τι έγινε, έβγαλες ή έχασες χρήματα;» Του λέω: μπαμπά έβγαλα. Τότε μου λέει προχώρα κι εγώ εδώ είμαι για ό,τι χρειαστείς. Αυτό με έκανε να πειστώσω και να λέω θα τα καταφέρω μόνη μου. Αλλά πάντα είχα την ασφάλεια αυτών των λόγων του. Ήξερε να στηρίζει τα παιδιά του με πολύ ωραίο τρόπο. Είναι λεπτό θέμα αυτό. Θέλει και γνώσεις και ταλέντο και πλούσιο συναισθηματικό κόσμο.

Υπήρχε τότε ανταγωνισμός; Πώς τα βγάζατε πέρα;

Βέβαια ήταν η Κίκη Καστούδη, που σας ανέφερα, ήταν ο Γιάννης Αφεντούλης. Θυμάμαι που οργάνωναν και επιδείξεις μόδας. Κι εγώ τότε στο ξεκίνημα, παρότι μικρή, είχα καλέσει τον Ίωνα Τυρταίο κι είχα οργανώσει επίδειξη μόδας στο κέντρο Τζιτζί του Γιώργου Ζήση όπως και στην Νάουσα με τις τότε Στάρ Ελλάς της εποχής.

Η αλήθεια είναι ότι επειδή πραγματικά αγαπούσα τη δουλειά μου ήμουν πάντα ειλικρι-

Το πρώτο κατάστημα της κ. Πετρακοπούλου δίπλα στο ΣΤΑΡ

νής με τις πελάτισσες. Αν κάτι δεν μου άρεσε, το έλεγα αμέσως. Πάντα πίστευα ότι όταν η πελάτισσα έπαιρνε το σωστό ρούχο, αυτό ήταν κι η καλύτερη διαφήμιση για μένα. Αυτό πιστεύω ότι το έχουν εκτιμήσει κι εκεί οφείλω την επιτυχία μου. Βέβαια πιστεύω ότι κι οι αρχές που πήρα απ' τους γονείς μου, το ήθος, η τιμιότητα, έχουν πολύ μεγάλη σημασία. Γι' αυτό σήμερα, σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία της κρίσης, όλοι οι προμηθευτές μου με εμπιστεύονται και με στηρίζουν. Αυτό το θεωρώ μεγάλη επιτυχία.

Οι συνομήλικές σας, οι φίλες σας πως είδαν την επιτυχία σας;

Νομίζω ότι το χάρηκαν. Βέβαια υπάρχουν πάντα και οι μικροψυχίες. Θυμάμαι ερχόταν ορισμένες γνωστές στο μαγαζί και μου έλεγαν με επιτακτικό ύφος, «βάλε μου σε παρακαλώ καρφίτσα στον ποδόγυρο» και ένοιωθα ότι το έκαναν περισσότερο γιατί νόμιζαν ότι θα με υποβιβάσουν. Ευτυχώς είχα αυτό που σας είπα, αγωγή από τους γονείς μου κι έσκυβα πρόθυμα να σπάσω τον εγωισμό μου, να το κάνω, γιατί ένοιωθα από μέσα μου ότι κάνω αυτό που μου αρέσει και θέλω να ανέβω, να πάω παραπέρα. Ήταν μεγάλο μάθημα αυτό στη ζωή μου.

Η κ. Τούλα με τους γονείς, τα παιδιά και τη γιαγιά της.

Οι Βεροιώτισσες ξέρουν να ντύνονται;

Βέβαια, είναι καλόγουστες. Έχουν την αισθητική της ισορροπίας, του ωραίου. Να φανταστείτε παλιότερα υπήρχαν γυναίκες που έραβαν τα ρούχα τους γιατί θέλανε να έχουν μοναδικότητα. Υπήρχε ο μόδιστρος ο Τάκης, που έκανε αριστουργήματα. Ακόμα και σήμερα, όταν βλέπω ρούχα του, αναρωτιέμαι πώς είναι δυνατό να τα έκανε τότε από άποψη δουλειάς, ποιότητας, αλλά και από άποψη τεχνικής.

Σήμερα δεν υπάρχει δυστυχώς τέτοια ποιότητα, όχι μόνο στο ρούχο, αλλά και στην πρώτη ύλη. Έχει αλλάξει βέβαια και η φιλοσοφία. Η γυναίκα επειδή εργάζεται θέλει άνετα και πρακτικά ρούχα. Θυμάμαι παλιότερα στις 25 Μαρτίου και στις 28 Οκτωβρίου γινόταν πανικός στα μαγαζιά γιατί όλες οι γυναίκες ήθελαν να πάρουν για την παρέλαση καινούργιο ρούχο.

Το ξεκίνημα λοιπόν με το μαγαζί πέτυχε. Ποια ήταν η συνέχεια;

Το μαγαζί αυτό το κράτησα 18 χρόνια. Έξη μήνες μετά το ξεκίνημα, αποφάσισα, αντί να αγοράζω από την Αθήνα το εμπόρευμα, να πάω εγώ και να το βρω απευθείας απ' το εξωτερικό, απ' τους κατασκευαστές. Ξεκίνησα τότε με τον μέλλοντα σύζυγό μου, το Γιάννη Τσαμπίτρο και πήγαμε στην Ιταλία. Εδώ πρέπει να πω ότι εάν δεν ήταν ο άντρας μου να με στηρίζει απ' την αρχή, δεν θα τα είχα καταφέ-

ρει. Ανεξάρτητα αν ήταν μαζί μου, μου έδινε πάντα την ασφάλειά του.

Τα βρήκαμε δύσκολα σ' εκείνο το ταξίδι κι οι τιμές ήταν πολύ ψηλές. Είχαμε απογοητευθεί. Εγώ ήμουν 23 χρονών και ο άνδρας μου, ο Γιάννης 30 χρονών. Δεν τα παράτησα όμως, αποφάσισα να πάω στην Αγγλία. Εκεί ήταν πιο φθηνά τα ρούχα, γιατί είχαν πιο φθηνή πρώτη ύλη απ' τις αποικίες. Εξασφάλισα κάποια προϊόντα, επέστρεψα στην Ελλάδα και κάναμε δικτυο και πουλούσαμε στη Θεσσαλονίκη αλλά και σ' όλη την Ελλάδα.

Δηλαδή γίνετε εισαγωγέας;

Ναι και στην αρχή πήγε πολύ καλά μέχρι το 1985, τότε που βγήκε το σύνθημα «προτιμάτε τα ελληνικά προϊόντα». Αρχίζουν να περιορίζονται οι εισαγωγές και ανθίζει η ελληνική βιοτεχνία. Εκείνη την εποχή, το 1986, αποφάσισα να κάνουμε ένα δεύτερο μαγαζί στην αρχή της Βενιζέλου. Κι όπως πήραμε φόρα, ανοίξαμε κι ένα τρίτο μαγαζί στη Νάουσα που το ονομάσαμε Vadim από τα αρχικά ονόματα των παιδιών μας (Βασούλα και Δημήτρης). Οκτώ χρόνια κρατήσαμε το μαγαζί στη Νάουσα και μετά το πουλήσαμε. Το 1999 ο κύριος Βλαχογιάννης αποφάσισε ν' ανοίξει ο ίδιος το μαγαζί του κι έτσι μεταφέρθηκα στην Βενιζέλου, εδώ που είμαστε σήμερα. Το 2000 δημιουργήσαμε στη Βέροια το πολυκατάστημα CENTER με μια καινούργια φιλοσοφία. Το Shops in a Shop (μαγαζιά μέσα σ' ένα μαγαζί). Ήταν κάτι πολύ πρωτότυπο και δυναμικό, πήγε πολύ καλά σαν επιχείρηση και συνεργάστηκα με μεγάλες φίρμες. Μέχρι που το ζήτησε ο κ. Αρβανιτίδης ο ιδιοκτήτης του ακινήτου, για δική του χρήση. Το CENTER το κρατήσαμε μέχρι το 2012.

Πώς είναι το κλίμα με τους επαγγελματίες του γυναικείου ρούχου στην πόλη;

Παλιότερα υπήρχε μια ψυχρότητα, σήμερα όμως, θα έλεγα, ότι τα κοινά προβλήματα μας ενώνουν. Υπάρχει η εκτίμηση του ενός προς τον άλλον.

Τι προτείνετε στις Βεροιώτισσες για την ανοιξιάτικη ή καλοκαιρινή σεζόν;

Θα τις έλεγα να βάλουν χρώματα, τα χρώματα της θάλασσας είναι πολύ όμορφα γι' αυτή την περίοδο, επίσης το κίτρινο, το πράσινο lime και το κοραλλί, που μας ανεβάζουν τη διάθεση.

Μέσα απ' όλη αυτή την πορεία τι κρατάτε; ποιο είναι για εσάς το νόημα της ζωής;

Εγώ τη ζωή μου τη βλέπω σαν μια διαδρομή, ένα ταξίδι, που πρέπει να το απολαύσεις, να χαρείς, να δημιουργήσεις και να προσφέρεις, να είσαι χρήσιμος άνθρωπος. Σκεφτείτε πόσο κόσμο απασχολήσαμε στα τόσα χρόνια, μόνο στο Center εργάζονταν 27 άτομα. Όλα αυτά

που έζησα με όλα αυτά τα ταξίδια, αυτή η διαφορετικότητα ήταν που γέμισαν τη ζωή μου. Έχω ταξιδέψει στις άκρες του κόσμου και έχω κάνει πράγματα που ποτέ δεν είχα φανταστεί, η ζωή θέλει τόλμη.

Η μονοτονία είναι για μένα ό,τι χειρότερο. Το γεγονός ότι στο χώρο του ρούχου εναλλάσσονται οι σεζόν, αυτό σε ανανεώνει, δηλαδή βλέπεις τα πράγματα διαφορετικά. Αυτό προσπαθώ να μεταφέρω και στα παιδιά μου, να πάρουν τη ζωή στα χέρια τους και να την κάνουν όπως την ονειρεύονται. Κι εγώ θα κάνω αυτό που έμαθα απ τον πατέρα μου, θα τους στηρίξω.

Σας αρέσουν τα τραγούδια; Τραγουδάτε; Στον άντρα σας ας πούμε...

Ναι βέβαια πολύ. Μου αρέσει η μουσική κι όταν ακουμπάει την ψυχή μου με μαγεύει. Στον άντρα μου τραγουδούσα κάποτε το «...που 'σουνά βρε που 'σουνά... (γέλια)». Τώρα για παράδειγμα μου αρέσουν ιδιαίτερα τα τραγούδια της Σμύρνης. Αυτό είναι κάτι που αλλάζει με το χρόνο.

Τι θα ζητούσατε από τον νέο δήμαρχο να κάνει για την πόλη μας;

Το πιο σημαντικό είναι, το πρώτο νομίζω, ο δήμαρχος να έχει όραμα. Πρέπει να κάνουμε τη Βέροια φιλόξενη πόλη. Και με θλίβει το γεγονός ότι τόσο νέοι άνθρωποι βάζουν υποψηφιότητα χωρίς να έχουν καμία εμπειρία στο χώρο της εργασίας, μόνο και μόνο για να εξασφαλίσουν καμιά δουλειά μέσα απ' τον Δήμο.

Σαν προτεραιότητα θα έλεγα, το parking, το κυκλοφοριακό και το οδικό δίκτυο. Επιτρέπεται η Βεργίνα να έχει αυτό τον δρόμο; Να υπάρχει ένας τουριστικός οδηγός για την πόλη ώστε να μπορεί ο επισκέπτης να μάθει για τα μνημεία που είναι σημείο αναφοράς της περιοχής και να διευκολύνεται η περιήγηση στην πόλη μας. Σεβασμός και υποστήριξη στις υπάρχουσες επιχειρήσεις, ειδικά σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς. Για μένα είναι καθοριστικός παράγοντας η αгаστή συνεργασία φορέων και επιχειρήσεων με στόχο την αύξηση της επισκεψιμότητας και της ομαλής λειτουργίας της πόλης. Στη Βέροια δυστυχώς υπάρχει μια προχειρότητα. Ό,τι γίνεται στην πόλη πρέπει να υλοποιείται μετά από έρευνα, συνεργασία με τους φορείς, σχεδιασμό και σωστό προγραμματισμό.

Η συμμετοχή σας στο Επιμελητήριο τι σημαίνει για εσάς;

Η εκλογή μου στο Επιμελητήριο Ημαθίας με έκανε πιο υπεύθυνη και με μεγαλύτερο δυναμισμό, τόσο σε επιχειρηματικό, όσο και σε κοινωνικό επίπεδο. Όλοι οι εκλεγμένοι δουλεύουμε συλλογικά, αλλά τις πιο πολλές φορές δεν εισακουγόμαστε απ' το "Κράτος" των Αθηνών. Προσπαθούμε με κάθε τρόπο να αναδείξουμε τα πλεονεκτήματα και τις ιδιαιτερότητες του Νομού μας. Η εύφορη γη και η μορφολογία της, τα προϊόντα της γης σε συνδυασμό με το δευτερογενή τομέα, καθιστά την περιοχή μας ευλογημένο τόπο. Συνεπώς ο ρόλος του Επιμελητηρίου είναι ιδιαίτερα καθοριστικός για την ανάπτυξη του Νομού μας. Εστιάζοντας ιδιαίτερα και στην δημιουργία Brand Name των προϊόντων.

Και για εμάς έχει ενδιαφέρον αυτό το θέμα. Ο Καθηγητής Βαρλάμης υποστηρίζει με σχεδιασμό και καινοτόμες ιδέες πολλές επιχειρήσεις στην περιοχή του στην Κ. Αυστρία και η κυβέρνησή της τον τίμησε επανειλημμένα για τη συμβολή του στην ανάπτυξη.

Μ' ενδιαφέρει και μένα αυτό το

Η κ. Τούλα Πετρακοπούλου (αριστερά) με τα αδέρφια της Αντρέα και Δώρα.

θέμα. Το 2012, που ήταν το Παγκόσμιο Συνέδριο Γυναικών στην Ελλάδα, οργάνωσα ένα περίπτερο στην Αθήνα όπου προβάλαμε τα προϊόντα της Ημαθίας. Ήταν εθελοντική η εργασία μου, αλλά το έκανα με όλη μου την ψυχή. Τότε όλοι οι επιχειρηματίες μας έδωσαν τα προϊόντα τους για να τα προβάλλουμε. Είναι πολύ μεγάλο θέμα ξέρετε η προβολή. Είμαστε ένας ευλογημένος τόπος και πρέπει να μας ενδιαφέρει η ανάπτυξη της περιοχής μας, να δουλέψουμε γι' αυτό.

Χρειάζεται να σας ενημερώσουμε περισσότερο για το έργο του Καθηγ. Βαρλάμης.

Εγώ αυτό που ξέρω είναι ότι είναι ένας μεγάλος καλλιτέχνης κι ότι έχει κάνει ένα ανεκτίμητο έργο για το Μέγα Αλέξανδρο. Δεν είναι τυχαίο πως κρεμασμένο μέσα στο γραφείο μου έχω τον όρκο του Μεγάλου Αλεξάνδρου του 324 π.Χ στην Ωπη της Ασίας.

Ο Καθ. Βαρλάμης έχει πολλές ιδέες για την ανάπτυξη και την προβολή της Ημαθίας κι σ' αυτό μπορούμε να συνεργαστούμε όλοι για το καλό της πόλης και της περιοχής.

Σίγουρα έχω καταλάβει κι εγώ ότι χρειάζεται να δημιουργήσουμε ένα ισχυρό Brand Name για τα τοπικά προϊόντα μας, ένα όνομα που θα γίνει γνωστό και να διαφημίζει τον τόπο μας. Σαν Πρόεδρος του Εμπορικού Τμήματος του Επιμελητηρίου Ημαθίας θα προσπαθήσω ώστε αυτό να γίνει πραγματικότητα.

Τι λέτε στους συμπολίτες μας;

Να κρατήσουμε το ηθικό μας ψηλά. Χρειάζεται πολύ δουλειά, ομοψυχία και αλληλεγγύη. Εγώ απ' την προσωπική μου ζωή βλέπω ότι όλα γίνονται όταν θέλεις κάτι και αγωνίζεσαι γι' αυτό. Η ζωή, ακόμη και με τις πολλές δυσκολίες που υπάρχουν σήμερα, είναι ωραία, πολύ ωραία!

Π. Τροχόπουλος, Ιωαν. Γιάνναρης, Αστ. Νένος

Στο περίπτερο του Επιμελητηρίου Ημαθίας στο παγκόσμιο Φόρουμ Γυναικών το 2012 στην Αθήνα με την ευρωβουλευτή κ. Κράτσα (στο κέντρο).

Στο επόμενο φύλλο η στήλη συναντά τον πρόεδρο του Ιατρικού Συλλόγου Ημαθίας κ. Πρόδρομο Ισαακίδη

και συζητά μαζί του για την ιατρική, το σύλλογο και τα προβλήματα υγείας στην Ημαθία.